ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ច្បាប់

ស្តីពី

ការអនុម័តយល់ព្រមលើកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន ស្តីពីការជំរុញ និងការការពារវិនិយោគ

នស / រកម / ០៧៩៩ / ០៣

ព្រះរាជក្រម

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ
រាជហរិវង្ស ឧភតោសុជាត វិសុទ្ធិពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍
និករោត្តម ធម្មិកមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ
ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

-បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ១៩៩៣

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រម លេខ នស/រកម/០៣៩៩/០១ ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែមិនា ឆ្នាំ១៩៩៩ ដែលប្រកាសអោយប្រើជាផ្លូវការ នូវច្បាប់ធម្មនុញ្ញ ស្តីពីវិសោធនកម្ម មាត្រា ១១ ១២ ១៣ ១៨ ២២ ២៤ ២៦ ២៨ ៣០ ៣៤ ៥១ ៩០ ៩១ ៩៣ និងមាត្រាទាំងឡាយ នៃជំពូកទី៨ ដល់ជំពូកទី១៤ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស/រកត/១១៩៨/៦៩ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រម លេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រម លេខ នស/រកម/០១៩៦/១៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើ ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

-តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំអំពីសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី និងអំពីទេសរដ្ឋមន្ត្រី និងជារដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

ប្រកាសអោយប្រើ

ច្បាប់ស្តីពី ការអនុម័តយល់ព្រមលើកិច្ចព្រមព្រៀង រវាងរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន ស្តីពីការជំរុញ និងការការពារវិនិយោគ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័ត នៅថ្ងៃទី០៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៩ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភា លើកទី២ នីតិកាលទី២ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានអនុម័តយល់ស្របតាម លើទំរង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុង នៅថ្ងៃទី២៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៩ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី១ នីតិកាលទី១ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ :

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ច្បាប់

ស្តីពី

ការអនុម័តយល់ព្រមលើកិច្ចព្រមព្រៀង រវាងរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន ស្តីពីការជំរុញ និងការការពារវិនិយោគ

ច្បាប់

ស្តីពី

ការអនុម័តយល់ព្រមលើកិច្ចព្រមព្រៀង រវាងរាជរដ្ឋាភិបាល
នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរដ្ឋាភិបាល នៃសាធារណរដ្ឋ
ប្រជាមានិតចិន ស្តីពីការជំរុញ និងការការពារវិនិយោគ

មាត្រា ១.-

អនុម័តយល់ព្រមលើកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន ស្តីពីការជំរុញ និងការការពារវិនិយោគ ដែលធ្វើនៅភ្នំពេញ នាថ្ងៃទី១៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៦ ហើយដែលមានអត្ថបទ ទាំងស្រុងភ្ជាប់មកជាមួយ ។

មាត្រា ២.-

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវបន្តកាលវិធីតិវិធី ដើម្បីអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី២៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៩

ក្នុងព្រះបរមនាម និងតាមព្រះរាជបង្គាប់

ប្រមុខរដ្ឋ ស្តីទី

ហត្ថលេខា

ជា ស៊ីម

បានបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

បានជំរាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី និងជារដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

ហត្ថលេខា

គាត ឈន់

លេខ: ០២៥ ច.ល

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី១៣ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៩

អគ្គលេខាធិការរងរាជរដ្ឋាភិបាល

១៥១

កិច្ចព្រមព្រៀង

រវាង

រដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

និង

រដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន

ស្តីអំពី

ការជំរុញ និង ការការពារវិនិយោគ

កិច្ចព្រមព្រៀង

រវាង

រដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

និង

រដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន

ស្តីអំពី

ការជំរុញ និង ការការពារវិនិយោគ

រដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង រដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន (ចាប់ពីពេលនេះតទៅ ត្រូវបានគេហៅថា « ភាគីកិច្ចសន្យា ») ។

ដោយមានគោលបំណងបង្កើតឡើង និង ថែរក្សានូវលក្ខណៈអនុគ្រោះសំរាប់ដំណើរការវិនិយោគដែលធ្វើឡើង ដោយវិនិយោគិនទាំងឡាយនៃភាគីកិច្ចសន្យាមួយ នៅក្នុងទឹកដីនៃភាគីកិច្ចសន្យាមួយទៀត ។

ដោយទទួលស្គាល់ថា ការលើកទឹកចិត្ត ការជំរុញ និង ការការពារវិនិយោគទៅវិញទៅមកនៃវិនិយោគទាំងនោះ នឹងនាំអោយមានវឌ្ឍនភាពនៃគំនិតផ្តួចផ្តើមផ្នែកពាណិជ្ជកម្មរបស់ពួកអ្នកវិនិយោគទាំងឡាយ និង លើកតម្កើងវិបុលភាពនៅក្នុងរដ្ឋទាំងពីរ ។

ដោយមានគោលបំណងពង្រីកសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ចរបស់ប្រទេសទាំងពីរ ដោយឈរលើមូលដ្ឋានស្មើភាព និង មានផលប្រយោជន៍ទៅវិញទៅមក ។

ភាគីកិច្ចសន្យាទាំងពីរបានព្រមព្រៀងគ្នាដូចតទៅ –

មាត្រា១÷

ចំពោះគោលបំណងនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ÷

១. ពាក្យ «វិនិយោគ» គឺសំដៅទៅលើរាល់ប្រភេទទ្រព្យសម្បត្តិដែលត្រូវបានដាក់ជាវិនិយោគដោយអ្នកវិនិយោគនៃភាគីកិច្ចសន្យាមួយ ដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់ និង បទបញ្ញត្តិនានានៃភាគីកិច្ចសន្យាមួយទៀត នៅក្នុងទឹកដីរបស់ភាគីកិច្ចសន្យាមួយទៀតហើយជាពិសេសគឺត្រូវរាប់បញ្ចូលតែមិនកំរិតនូវទ្រព្យសម្បត្តិដូចខាងក្រោមនេះ ÷

ក. ចលនទ្រព្យ និង អចលនទ្រព្យ ព្រមទាំងសិទ្ធិផ្នែកកម្មសិទ្ធដទៃៗទៀតមានដូចជាការបញ្ចាំការសន្យាផ្សេងៗ

ខ. ភាគហ៊ុន សន្និធិ ហើយនិងប្រភេទភាគហ៊ុនណាមួយផ្សេងទៀតនៅក្នុងក្រុមហ៊ុន

គ. ការទារប្រាក់ ឬ ប្រតិបត្តិការណាមួយផ្សេងទៀតដែលមានតម្លៃសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ

ឃ. កម្មសិទ្ធិបញ្ញា ទ្រព្យសម្បត្តិផ្នែកឧស្សាហកម្ម ចំណេះធ្វើ ដំណើរការបច្ចេកវិទ្យា សញ្ញាពាណិជ្ជកម្ម ហើយនិង ឈ្មោះពាណិជ្ជកម្ម

ង. សម្បទានដែលផ្តល់ដោយច្បាប់ ហើយរាប់បញ្ចូលទាំងសម្បទាននៅក្នុងការស្រាវជ្រាវរុករក ឬការធ្វើអាជីវកម្មប្រភពធនធានធម្មជាតិ ។

២. ពាក្យ «អ្នកវិនិយោគ» មានន័យថា÷

សំរាប់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ក. រូបវ័ន្តបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលមានសញ្ជាតិខ្មែរដោយអនុលោមទៅនឹងច្បាប់របស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ខ. អង្គភាពសេដ្ឋកិច្ចទាំងឡាយណាដែលបានបង្កើតឡើងដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង ដែលមានទីតាំងនៅក្នុងទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

សំរាប់សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន

ក. រូបវ័ន្តបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលមានសញ្ជាតិចិន ដោយអនុលោមទៅនឹងច្បាប់របស់សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន

ខ. អង្គភាពសេដ្ឋកិច្ចទាំងឡាយណាដែលបានបង្កើតឡើងដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់នៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន និង ដែលមានទីតាំងនៅក្នុងទឹកដីនៃសាធារណរដ្ឋ ប្រជាមានិតចិន ។

៣. ពាក្យថា «ប្រាក់ចំណូល» គឺសំដៅទៅលើចំនួនទឹកប្រាក់ដែលបានមកពីកិច្ចការវិនិយោគ ដូចជាប្រាក់ចំណេញ ប្រាក់ចំណេញតាមហ៊ុន ការប្រាក់ ប្រាក់ថ្លៃឈ្នួលហើយនិងចំណូលណាមួយផ្សេងទៀត ។

៤. ពាក្យថា «ទឹកដី» គឺសំដៅទៅលើទឹកដីនៃភាគីកិច្ចសន្យាមួយដូចដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងច្បាប់របស់ភាគីនោះ ព្រមទាំងតំបន់ភ្ជាប់ដែលភាគីនោះមានអធិបតេយ្យភាព សិទ្ធិអធិបតេយ្យភាព ឬ ដែលមានយុត្តាធិការដោយអនុលោមទៅនឹងច្បាប់អន្តរជាតិ ។

មាត្រា ២ ÷

១. ភាគីកិច្ចសន្យានីមួយៗត្រូវលើកទឹកចិត្តដល់ពួកអ្នកវិនិយោគរបស់ភាគីកិច្ចសន្យាមួយទៀត ដើម្បីធ្វើប្រតិបត្តិការ វិនិយោគនៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួន និងដើម្បីអនុញ្ញាត ទទួលនូវសកម្មភាពវិនិយោគទាំងនេះ ដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់ និង បទបញ្ញត្តិនានារបស់ខ្លួន ។

២. ភាគីកិច្ចសន្យានីមួយៗត្រូវផ្តល់នូវការជួយព្រមទាំងសំរួលដល់ការផ្តល់ទិដ្ឋាការ ប័ណ្ណការងារចំពោះជនជាតិ នៃភាគីកិច្ចសន្យាមួយទៀតនៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួន ចំពោះសកម្មភាពទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធនៅនឹងកិច្ច ការវិនិយោគបែបនេះដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់ និង បទបញ្ញត្តិរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៣÷

១. កិច្ចការវិនិយោគនិងសកម្មភាពទាំងឡាយ ដែលទាក់ទិននៅក្នុងដំណើរការវិនិយោគរបស់ពួកអ្នកវិនិយោគនៃភាគីកិច្ចសន្យានីមួយៗនឹងត្រូវបានផ្តល់នូវប្រព្រឹត្តិកម្មដោយយុត្តិធម៌ និង សមធម៌ ព្រមទាំងទទួលបាននូវកិច្ចការពារនៅក្នុងទឹកដីនៃភាគីកិច្ចសន្យាមួយទៀត ។

២. ប្រព្រឹត្តិកម្ម និង ការការពារដែលត្រូវបានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះនិងមិនត្រូវមានលក្ខណៈអនុគ្រោះតិចជាងប្រព្រឹត្តិកម្មដែលត្រូវបានផ្តល់ចំពោះដំណើរការវិនិយោគ និង សកម្មភាពនានាដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងវិនិយោគបែបនេះរបស់ពួកអ្នកវិនិយោគនៃរដ្ឋទីបីឡើយ ។

៣. ប្រព្រឹត្តិកម្ម និង ការការពារដូចដែលបានពោលបញ្ជាក់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ និង ទី ២ នៃមាត្រានេះ និងមិនត្រូវរាប់បញ្ចូលនូវប្រព្រឹត្តិកម្ម ដែលមានលក្ខណៈអនុគ្រោះជាងដែលផ្តល់ដោយភាគីកិច្ចសន្យាមួយទៀតចំពោះដំណើរការវិនិយោគរបស់ពួកអ្នកវិនិយោគនៃរដ្ឋទីបីណាមួយ ដោយផ្អែកលើរូបភាពនៃសហព័ន្ធគយ តំបន់ពាណិជ្ជកម្មសេរី សហព័ន្ធសេដ្ឋកិច្ច កិច្ចព្រមព្រៀង ដើម្បីជៀសវាងការយកពន្ធពីរដង ឬ កិច្ចព្រមព្រៀងដើម្បីសម្រួលពាណិជ្ជកម្មតាមព្រំដែន ។

មាត្រា ៤÷

១. ពុំមានភាគីកិច្ចសន្យាណាមួយនឹងត្រូវធ្វើការរឹបអូសទ្រព្យសម្បត្តិតាមផ្លូវច្បាប់ ធ្វើជាតូបនីយកម្ម ឬ ប្រកាន់យកវិធានការដែលស្រដៀងគ្នានេះ (ចាប់ពីពេលនេះតទៅត្រូវបានគេហៅថា «ការរឹបអូសទ្រព្យសម្បត្តិតាមផ្លូវច្បាប់») ចំពោះសកម្មភាពវិនិយោគរបស់ពួកអ្នកវិនិយោគនៃភាគីកិច្ចសន្យាមួយទៀតនៅក្នុងទឹកដីរបស់ ខ្លួន លើកលែងតែលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោមនេះត្រូវបានបំពេញ÷

- ក. ដើម្បីផលប្រយោជន៍សាធារណៈ
- ខ. ក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃនីតិវិធីក្នុងស្រុក
- គ. ដោយគ្មានការរើសអើង
- ឃ. ដោយមានការទូទាត់សង

២. ការទូទាត់សងដូចដែលបានពោលបញ្ជាក់នៅក្នុង កថាខណ្ឌទី ១, (ឃ) នៃមាត្រានេះនឹងមានតំលៃសមមូលទៅនឹងតំលៃនៃវិនិយោគដែលត្រូវបានរឹបអូសតាមផ្លូវច្បាប់ នៅពេលដែលការរឹបអូសនេះត្រូវបានប្រកាស ហើយអាចធ្វើការផ្លាស់ប្តូរនិង ផ្ទេរដោយសេរី ។ ការទូទាត់សងនេះនឹងត្រូវធ្វើឡើងដោយពុំមានការពន្យាពេលដែលមិនសមហេតុផលឡើយ ។

មាត្រា ៥÷

ពួកអ្នកវិនិយោគនៃភាគីកិច្ចសន្យាមួយទៀតដែលត្រូវទទួលការខាតបង់ដោយសារតែសង្គ្រាម ភាពអាសន្ន ... ក្នុងប្រទេស ការបះបោរ កុប្បកម្ម ឬ ព្រឹត្តិការណ៍ផ្សេងទៀតដែលស្រដៀងគ្នានេះនឹងត្រូវបានទទួលពីភាគីកិច្ចសន្យាដែលជាម្ចាស់ទឹកដី ប្រសិនបើភាគីនេះធ្វើបានការសម្រួលនូវប្រព្រឹត្តិកិច្ចអនុគ្រោះ ដែលមិនតិចជាងប្រព្រឹត្តិកិច្ចដែលពួកអ្នកវិនិយោគនៃរដ្ឋទីពីរបានទទួលឡើយ ។

មាត្រា ៦÷

១. ភាគីកិច្ចសន្យានីមួយៗដោយគោរពទៅតាមច្បាប់ និង បទបញ្ញត្តិរបស់ខ្លួននឹងត្រូវធានាចំពោះពួកអ្នកវិនិយោគរបស់ភាគីកិច្ចសន្យាមួយទៀតចំពោះការផ្ទេរវិនិយោគ និង ប្រាក់ចំណូលរបស់ពួកគេដែលប្រព្រឹត្តទៅនៅក្នុងទឹកដីនៃភាគីកិច្ចសន្យាមួយដោយរាប់បញ្ចូលនូវ÷

- ក. ប្រាក់ចំណេញ ប្រាក់តំលៃលើភាគហ៊ុន ការប្រាក់ ហើយនិងចំណូលស្របច្បាប់ផ្សេងទៀត
- ខ. ចំនួនទឹកប្រាក់ដែលបានមកពីការរំលាយវិនិយោគទាំងមូល ឬ តាមផ្នែក
- គ. ការសងសងដែលធ្វើឡើងតាមកិច្ចព្រមព្រៀងខ្ចីបំណុលដែលមានទំនាក់ទំនងទៅនឹង វិនិយោ...

៣. សាលាជំរះក្តីនេះមានអាជ្ញាកណ្តាល ៣រូប ។ នៅក្នុងរយៈពេល ២ ខែ ដោយគិតចាប់ពីថ្ងៃដែលភាគីកិច្ចសន្យាទីមួយ បានទទួលនូវសេចក្តីប្រកាសជាលាយលក្ខអក្សរដែលស្នើឡើងអំពីការកាត់ក្តីតាមរយៈអាជ្ញាកណ្តាលពីភាគីកិច្ចសន្យាម្ខាង ភាគីកិច្ចសន្យាទីមួយនឹងត្រូវធ្វើការតែងតាំងអាជ្ញាកណ្តាល ១ រូប ។ ក្នុងរយៈពេលពីរខែបន្ទាប់មកទៀត អាជ្ញាកណ្តាលទាំងពីររូបដោយរួមគ្នាតាមសេចក្តីយល់ព្រមនៃភាគីកិច្ចសន្យាទាំងពីរ ត្រូវជ្រើសរើសអាជ្ញាកណ្តាលទី៣ ដែលជាជនជាតិនៃរដ្ឋទី៣ ដែលមានទំនាក់ទំនងការទូតជាមួយភាគីកិច្ចសន្យាទាំងពីរ ។ អាជ្ញាកណ្តាលទី៣នេះនឹងត្រូវបានតែងតាំងដោយភាគីកិច្ចសន្យាទាំងពីរ ជាប្រធាននៃសាលាជំរះក្តីអាជ្ញាកណ្តាល ។

៤. ប្រសិនបើសាលាជំរះក្តីអាជ្ញាកណ្តាលមិនត្រូវបានរៀបចំបង្កើតឡើងទេ នៅក្នុងរយៈពេលបួនខែដោយគិតចាប់ពីថ្ងៃ នៃការទទួលលិខិតជាផ្លូវការស្នើរសុំការកាត់សេចក្តីតាមរយៈអាជ្ញាកណ្តាល និងប្រសិនបើគ្មាននូវកិច្ចព្រមព្រៀងណាផ្សេងពីនេះទេ ភាគីកិច្ចសន្យាទីមួយអាចធ្វើការអញ្ជើញប្រធាននៃតុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ ដើម្បីធ្វើការតែងតាំងជាអាជ្ញាកណ្តាល (១រូប ឬ ច្រើនរូប) ដែលមិនទាន់បានទទួលការតែងតាំងនៅឡើយ ។ ប្រសិនបើប្រធាននោះមានសញ្ជាតិដូចគ្នានឹងភាគីកិច្ចសន្យាណាមួយ ឬ ត្រូវទទួលការ ហាមឃាត់មិនអោយបំពេញមុខងារដូចដែលបានពោលខាងលើ នោះសមាជិកជាន់ខ្ពស់នៃតុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ ដែលពុំមានសញ្ជាតិដូចគ្នានឹងភាគីកិច្ចសន្យាណាមួយនឹងត្រូវបានអញ្ជើញអោយទទួលការតែងតាំងដ៏ចាំបាច់នេះ ។

៥. សាលាជំរះក្តីអាជ្ញាកណ្តាលត្រូវកំណត់នីតិវិធីផ្ទាល់របស់ខ្លួន ។ សាលាជំរះក្តីត្រូវធ្វើសេចក្តីសំរេចដោយអនុលោមទៅតាមបញ្ញត្តិនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ និងតាមគោលការណ៍នៃច្បាប់អន្តរជាតិដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយភាគីកិច្ចសន្យាទាំងពីរ ។

៦. សាលាជំរះក្តីត្រូវធ្វើសេចក្តីសំរេចរបស់ខ្លួនតាមរយៈសន្លឹកឆ្នោតភាគច្រើន ។ សេចក្តីសំរេចនេះគឺជាសេចក្តីសំរេចផ្តាច់ព្រាត់ ហើយមានប្រសិទ្ធភាពលើភាគីកិច្ចសន្យាទាំងពីរ ។ សាលាជំរះក្តីអាជ្ញាកណ្តាលពិសេស នឹងត្រូវធ្វើការពន្យល់ពីមូលហេតុនៃទ្រឹស្តីនៃសេចក្តីសំរេចរបស់ខ្លួន នៅពេលដែលមានសំណើររបស់ភាគីកិច្ចសន្យាណាមួយ ។

៧. ភាគីកិច្ចសន្យានីមួយៗត្រូវបានទទួលបន្ទុកលើការចំណាយនៃការតែងតាំងអាជ្ញាកណ្តាលរបស់ខ្លួន និងវត្តមានរបស់ខ្លួននៅក្នុងបណ្តឹងអាជ្ញាកណ្តាល ។ សោហ៊ុយដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងប្រធាន ហើយនិងសាលាជំរះក្តីនឹងត្រូវបានរ៉ាប់រងតាមចំណែកស្មើគ្នាដោយភាគីកិច្ចសន្យា ។

ឃ. ប្រាក់ថ្លៃឈ្នួល ក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី១, (ឃ) នៃមាត្រា១

ង. ការចំណាយទៅលើជំនួយបច្ចេកទេស ឬ ថ្លៃឈ្នួលសេវាបច្ចេកទេស និង ថ្លៃឈ្នួលសំរាប់ការគ្រប់គ្រង និង ចាត់ការ

ច. ការចំណាយលើកិច្ចសន្យាដែលទាក់ទងទៅនឹងគំរោង

ឆ. ប្រាក់ចំណូលរបស់ជនជាតិនៃភាគីកិច្ចសន្យាម្ខាងដែលបំពេញការងារពាក់ព័ន្ធទៅនឹងសកម្មភាពវិនិយោគនៅ ក្នុងទឹកដីនៃភាគីកិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត ។

២. ការផ្ទេរផ្សេងដែលបានពោលពីខាងលើនឹងត្រូវធ្វើឡើង តាមអត្រាប្តូរប្រាក់នៃទីផ្សារជាទូទៅនៃភាគីកិច្ចសន្យាដែលទទួលយកវិនិយោគនៅក្នុងថ្ងៃនៃការផ្ទេរ ។

មាត្រា ៧÷

ប្រសិនបើភាគីកិច្ចសន្យាណាមួយ ឬ ក៏ទីភ្នាក់ងារណាមួយដែលបង្កើតឡើងដោយភាគីកិច្ចសន្យានោះធ្វើការទូទាត់សងចំពោះអ្នកវិនិយោគណាម្នាក់តាមលក្ខខ័ណ្ឌនៃការធានារ៉ាប់រងដែលភាគីនោះបានផ្តល់ ដោយសំដៅទៅលើវិនិយោគណាមួយរបស់អ្នកវិនិយោគនោះនៅក្នុងទឹកដីនៃភាគីកិច្ចសន្យាមួយទៀត ភាគីកិច្ចសន្យានោះត្រូវទទួលស្គាល់ការផ្ទេរសិទ្ធិ ឬ បណ្តឹងរបស់ អ្នកវិនិយោគបែបនេះទៅអោយភាគីកិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត ឬ ភ្នាក់ងាររបស់ភាគីនោះហើយត្រូវទទួលស្គាល់ការទទួលសិទ្ធិជំនួសរបស់ភាគីកិច្ចសន្យានោះ ឬ ភ្នាក់ងាររបស់ភាគីនោះនៅលើសិទ្ធិ និង បណ្តឹងបែបនេះ ។ សិទ្ធិផ្ទេរបន្ត ឬ បណ្តឹងមិនត្រូវអោយលើសពីសិទ្ធិ ឬ បណ្តឹងខាងដើមរបស់អ្នកវិនិយោគដូចដែលបានពោលមកហើយនោះទេ ។

មាត្រា ៨÷

១. វិវាទណាមួយក៏ដោយដែលកើតមានរវាងភាគីកិច្ចសន្យាដោយពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបំណកស្រាយ ឬ ការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងនេះនឹងត្រូវដោះស្រាយអោយអស់លទ្ធភាព ដោយការពិគ្រោះតាមរយៈបណ្តាញការទូត ។

២. ប្រសិនបើវិវាទនោះមិនអាចដោះស្រាយបានតាមរយៈការពិគ្រោះនេះនៅក្នុងរយៈពេល ៦ ខែ ដោយអាស្រ័យទៅលើសំណើររបស់ភាគីកិច្ចសន្យាធិមួយៗ វិវាទនោះនឹងត្រូវបានដាក់អោយសាលាជំរះក្តីអាជ្ញាកណ្តាលពិសេសធ្វើការពិនិត្យ និង សំរេច ។

មាត្រា ៩÷

១. វិវាទណាក៏ដោយដែលកើតឡើងរវាងអ្នកវិនិយោគនៃភាគីកិច្ចសន្យាមួយ ហើយនិងភាគីកិច្ចសន្យាមួយទៀតនៅក្នុងទំនាក់ទំនងនៃកិច្ចការវិនិយោគក្នុងទឹកដីនៃភាគីកិច្ចសន្យាមួយ និងត្រូវដោះស្រាយក្នុងក្របខណ្ឌភាព និង ដោយមេត្រីភាពតាមរយៈការចរចារវាងភាគីនៅក្នុងវិវាទ ។

២. ប្រសិនបើវិវាទនោះមិនអាចត្រូវបានដោះស្រាយតាមរយៈការចរចានៅក្នុងរយៈពេល ៦ ខែ ភាគីនីមួយៗ នៅក្នុងវិវាទនឹងត្រូវបានប្រគល់នូវសិទ្ធិអំណាចដើម្បីដាក់វិវាទនោះអោយតុលាការមានសមត្ថកិច្ចរបស់ភាគីកិច្ចសន្យាដែលទទួលប្រតិបត្តិការវិនិយោគពិនិត្យ និង សំរេច ។

៣. ប្រសិនបើវិវាទណាមួយ ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងចំនួនទឹកប្រាក់ដែលត្រូវទូទាត់សងចំពោះការដកហូតទ្រព្យសម្បត្តិតាមផ្លូវច្បាប់ ពុំអាចត្រូវបានដោះស្រាយក្នុងរយៈពេល ៦ខែ បន្ទាប់ពីមធ្យោបាយចរចាដូចបានបញ្ជាក់នៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី ១នៃមាត្រានេះ វិវាទនោះអាចត្រូវបានដាក់អោយសាលាជំរះក្តីអាជ្ញាកណ្តាលពិសេសពិនិត្យសំរេចតាមការស្នើរបស់ភាគីណាមួយ ។ លក្ខខ័ណ្ឌទាំងឡាយនៃកថាខ័ណ្ឌនេះ នឹងមិនត្រូវបានអនុវត្តទេ ប្រសិនបើអ្នកវិនិយោគដែលពាក់ព័ន្ធបានប្រកាន់យកនីតិវិធីដូចដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី២នៃមាត្រានេះ ។

៤. សាលាជំរះក្តីអាជ្ញាកណ្តាលពិសេសនេះ នឹងត្រូវបានរៀបចំឡើងតាមការ[illegible] [illegible] ភាគីនីមួយៗនៅក្នុងជំលោះត្រូវតែតែងតាំងអាជ្ញាកណ្តាល [illegible] ពីរូបនេះ[illegible]ជ្រើសរើសការប្រធានរបស់ភាគីទាំងពីរត្រូវធ្វើការជ្រើសរើស[illegible] អ្នកដែលមានទំនាក់ទំនងការទូតជាមួយនឹងភាគីកិច្ចសន្យាទាំងពីរអោយធ្វើជាប្រធាន ។ អាជ្ញាកណ្តាលពីររូប ដំបូងត្រូវបានតែងតាំងឡើងនៅក្នុងអំឡុងពេលពីរខែ នៃការចេញសេចក្តីប្រកាសជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដើម្បីរៀបចំការកាត់សេចក្តីតាមប្រព័ន្ធអាជ្ញាកណ្តាល ដែលធ្វើឡើងដោយភាគីនីមួយៗនៅក្នុងវិវាទ ហើយប្រធាននោះត្រូវបានគេជ្រើសរើសនៅក្នុងរយៈពេល ៤ខែ ។ ប្រសិនបើនៅក្នុងរយៈពេលដូចដែលបានបញ្ជាក់ខាងលើសាលាជំរះក្តីពុំត្រូវបានគេរៀបចំបង្កើតឡើងទេ ភាគីនីមួយៗនៅក្នុងវិវាទអាចអញ្ជើញអគ្គលេខាធិការនៃមជ្ឈមណ្ឌលអន្តរជាតិសំរាប់ដោះស្រាយវិវាទវិនិយោគតែងតាំងដែលចាំបាច់ ។

៥. សាលាជំរះក្តីត្រូវកំណត់នីតិវិធីផ្ទាល់ខ្លួន ។ តែទោះបីជាយ៉ាងណា នៅក្នុងការកំណត់នីតិវិធីសាលាជំរះក្តីអាចយកការណែនាំពីគោលការណ៍អាជ្ញាកណ្តាលនៃមជ្ឈមណ្ឌលអន្តរជាតិ [illegible] ដោះស្រាយវិវាទវិនិយោគ ។

៦. សាលាជំរះក្តីត្រូវធ្វើសេចក្តីសំរេចតាមសន្លឹកឆ្នោតភាគច្រើន ។ សេចក្តីសំរេចនេះគឺជាសេចក្តីសំរេចផ្តាច់ព្រ័ត្រហើយមានប្រសិទ្ធភាពលើភាគីកិច្ចសន្យាទាំងពីរ ។ ភាគីកិច្ចសន្យាទាំងពីរត្រូវប្តេជ្ញាអនុវត្តសេចក្តីសំរេចនេះ ដែលអនុលោមទៅតាមច្បាប់ក្នុងស្រុកនៃប្រទេសរៀងៗខ្លួន ។

៧. សាលាជំរះក្តីត្រូវវិនិច្ឆ័យ ដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់របស់ភាគីកិច្ចសន្យាក្នុងវិវាទដែលធ្វើវិនិយោគ ដោយរាប់បញ្ចូលនូវបទបញ្ញត្តិលើវិវាទលើច្បាប់ លក្ខខណ្ឌនានានៃកិច្ចព្រមព្រៀង ហើយនិង គោលការណ៍ដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ជាទូទៅនៅក្នុងច្បាប់អន្តរជាតិ ដែលទទួលយកដោយភាគីកិច្ចសន្យាទាំងពីរ ។

៨. ភាគីកិច្ចសន្យានីមួយៗត្រូវបានទទួលរ៉ាប់រងសោហ៊ុយតម្លៃនៃការតែងតាំងអាជ្ញាកណ្តាលរបស់ខ្លួន និង វត្តមានរបស់ខ្លួននៅក្នុងបណ្តឹងអាជ្ញាកណ្តាល ។ សោហ៊ុយដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងប្រធាន ហើយនិង សាលាជំរះក្តីនឹងត្រូវបានរ៉ាប់រងតាមចំណែកស្មើៗគ្នាដោយភាគីកិច្ចសន្យា ។

មាត្រា ១០៖

កិច្ចព្រមព្រៀងនេះនឹងត្រូវអនុវត្តចំពោះដំណើរការវិនិយោគដែលធ្វើឡើងនៅមុនពេល ឬ ក្រោយពេលនៃការចូលជាធរមាន ដោយពួកអ្នកវិនិយោគនៃភាគីកិច្ចសន្យានីមួយៗ ហើយត្រូវអនុលោមទៅតាមច្បាប់ និង បទបញ្ញត្តិនានារបស់ភាគីកិច្ចសន្យាមួយទៀតនៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ១១៖

១. អ្នកតំណាងនៃភាគីកិច្ចសន្យាទាំងពីរត្រូវចាត់តាំងអង្គប្រជុំជាមួយម្តងម្កាលដើម្បី៖

ក. ពិនិត្យឡើងវិញនូវការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀង

ខ. ផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានតាមផ្លូវច្បាប់ និង កាលានុវត្តភាពខាងផ្នែកវិនិយោគ

គ. ដោះស្រាយពំណោះដែលកើតចេញពីសកម្មភាពវិនិយោគ

ឃ. លើកសំណើរសំរាប់ការពង្រីកពង្រឹងវិនិយោគ

ង. សិក្សាពីបញ្ហានានាដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងកិច្ចការវិនិយោគ

២. ក្នុងករណីដែលភាគីកិច្ចសន្យានីមួយៗ ដាក់សំណើរចំពោះការពិគ្រោះអំពីកិច្ចការនៃចំនុចណាមួយនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ទី១ នៃមាត្រានេះភាគីកិច្ចសន្យាមួយទៀតត្រូវផ្តល់ការឆ្លើយតបជាបន្ទាន់ ហើយការពិគ្រោះនឹងត្រូវបានធ្វើឡើង តាមឆ្លាស់នៃក្រុងប៉េកាំង និង ភ្នំពេញ ។

មាត្រា ១២៖

១. កិច្ចព្រមព្រៀងនេះនឹងចូលជាធរមានក្នុងថ្ងៃទី១នៃខែបន្ទាប់ នៅក្រោយពេលដែលភាគីកិច្ចសន្យាទាំងពីរបានផ្តល់នូវសេចក្តីប្រកាសជាលាយល័ក្ខអក្សររបស់គ្នាទៅវិញទៅមក ដោយបញ្ជាក់ថានីតិវិធីផ្ទៃក្នុងរៀងៗខ្លួនរបស់ពួកគេត្រូវបានបំពេញហើយ ។កិច្ចព្រមព្រៀងនេះនឹងត្រូវស្ថិតជាធរមានក្នុងរយៈពេល ៥ឆ្នាំ ។

២. កិច្ចព្រមព្រៀងនេះនឹងត្រូវបន្តប្រសិទ្ធភាព ប្រសិនបើភាគីកិច្ចសន្យានីមួយៗពុំបានផ្តល់នូវលិខិតប្រកាសជាផ្លូវការដល់ភាគីម្ខាង ដើម្បីបញ្ចប់កិច្ចព្រមព្រៀងនេះក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំមុនការផុតកំណត់ដូចដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី១នៃមាត្រានេះ ។

៣. នៅក្រោយការផុតកំណត់នៃរយៈពេល ៥ឆ្នាំដំបូង ភាគីកិច្ចសន្យានីមួយៗអាចបញ្ចប់កិច្ចព្រមព្រៀងនេះនៅពេលណាមួយក៏បាន ដោយការផ្តល់លិខិតជាផ្លូវការក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំយ៉ាងតិចដល់ភាគីកិច្ចសន្យាមួយទៀត ។

៤. ដោយគោរពទៅតាមលក្ខខ័ណ្ឌវិនិយោគដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅមុនពេលបញ្ចប់កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ខនានានៃមាត្រា ១ ដល់មាត្រា ១២ នឹងត្រូវបន្តប្រសិទ្ធិភាពនៅក្នុងរយៈពេល ១០ឆ្នាំថែមទៀត ដោយគិតចាប់ពីថ្ងៃនៃការបញ្ចប់ ។

ដើម្បីជាសាក្សីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ អ្នកចុះហត្ថលេខាខាងក្រោម ត្រូវបានផ្តល់នូវសិទ្ធិអំណាចយ៉ាងត្រឹមត្រូវដោយរដ្ឋាភិបាលរៀងៗខ្លួន និង បានចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។

ឯកសារនេះត្រូវបានចំលងចេញជាពីរច្បាប់ដូចគ្នាបេះបិទនៅថ្ងៃទី១៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ជាភាសាខ្មែរ ចិន និង ភាសាអង់គ្លេស ដោយរាល់អត្ថបទក៏ត្រូវមានលក្ខណៈស្របច្បាប់ដូចគ្នា ។ ករណីនៃភាពខុសប្លែកគ្នាក្នុងបំណកស្រាយ អត្ថបទជាភាសាអង់គ្លេសនឹងត្រូវសំរេចយកជាផ្លូវការ ។

តំណាងអោយរដ្ឋាភិបាលនៃ
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

តំណាងអោយរដ្ឋាភិបាលនៃ
សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន